

Dissabte migdia. Relax. Zapping desganat: cinc, sis, set, vuit, nou... De sobte, *cortineta* i capçalera: *Avanç Informatiu* [no programat]. Tenim mascletà, pense. Serà un atemptat? Serà una catàstrofe? Serà pel *derby* València/Vila-real d'avui? Ventríloqua de pot: «*Creix la indignació...*». No! No pot ser! No m'ho puc creure! Serà pel *Tio Paco*? Impossible! Efectivament: impossible. La paraula *indignació*, pronunciada per la locutora en llauna, s'hi referia a *protestes* contra el govern central per una presumpta negligència en la propagació de la porca grip que una dotzena de soldats espanyols han inoculat misteriosament. Que *la virulència del misteri* pugui o no infectar els eurovots dels socialistes, la veritat, m'esvara: democràcia porcina. Greix. El virus més apegalós era escoltar, per fi, la parauleta *indignació* en la insondable gola d'una ventríloqua de la poc pública televisió valenciana. «*Indignant*» és el qualificatiu que en tota la setmana no hem pogut escoltar al canal de la Degeneralitat per referir-se a l'infecció *cas Felder*, ni tan sols per adjectivar les enceses pregàries de decència que han ressonat a Les Corts des dels bancs de l'oposició. Ho repetiré les voltes que faça falta: el microbi més contagiós és la *impunitat* dels governants irresponsables. Com als soldats infectats, caldria posar-los en quarantena. Torne a l'enllaunada. *Avanç Informatiu*. Hi ha titelles embeinades amb els dits i unes altres, molt més dilatades i manejables, que s'embeinen amb el puny sencer. Tant, que a voltes el puny els forada la gola, els ix per la boca i ens apallissa la pantalla: *creix la indignació...*
A banda d'això... què, tot bé? Què..., que ve qui?